

Folketingets Forhandlinger (14.)

209 16. Oct. 1888: 1. Beh. af

Slutning, han derfor udtog, nabolig, med Hensyn til Befæstningsvæsenet, hvor man uetop har fundet sig foranlediget til at drage Slutninger af modsat Art. Jeg finder det orfællest paa det nuværende Standpunkt af Forhandlingerne at reise Diskussion herom. Jeg skal derfor ikke udtales mig videre.

Hører: Jeg vil ikke saaledes som min cærede Kollega ligeoverfor (Sønneren) holde en lang Tale om denne Sag, men jeg tror, det er rigtigt, om hver eneste Mand her i Salen, som deler det cærede Medlems Syn, hvad jeg gør — derfor påaftønner jeg hans Toredrag, jeg deler fuldstændig hans Opsattelse baade i den ene og i den anden Retning — rette os og nedlagde bestent Protest, saaledes som den cærede Taler gjorde paa sine egne og Børnernes Begne mod de uhøre militære Udgifter, og jeg kan vide med ham, at det ses paa med overordentlig stor Sorg næsten overalt i den menige Befolkning. Saa vidt er man kommen, at man forstaar meget godt, hvad disse Udgifter ville føre til, at de nemlig ville sluge i den Grad vores Statsindtægter, hvad der blev meget rigtigt sagt af det cærede Medlem, at vi ikke kunne gøre os Haab om, at der vil blive saa at sige en Smule tilovers til andre Fornødenheder, som ere vaatengende nødvendige i mere end een Henteende. Kan vi end ikke faae Ende paa disse provisoriske Tilstande, saa bør vi dog her i denne Sal lade vor Røst lyde om, hvor forserdeligt det er, og vor Fravært for, hvordan det vil ende og nedlægge en alvorlig Protest. Skjøndt man ellers finder sig i det med Ro og for Tiden ser derpaa, saa er man dog ikke uden stor Bevifring for Fremtiden, jeg tror, det vil føre vort lille Fædreland til Afgründens Rand. Den Opfattelse har det store Flertal af Befolkningen, der cærede Medlem gav et fuldstændig forrett Udmønt derfor, og derfor skal jeg slutte mig til ham. Jeg finder det som sagt rigtigt, at vi ikke sidde tause; Lad Enhver, som deler Opsattelse med os, reje sig og nedlægge Protest mod der forserdelige Uhøre, som nu er ved at gøre det af med vort elskede Fædreland. Her ses derpaa, som om det er et nyt Danneværte, der bygges, som vil føre til nye Danneværte-Ulykkes. Det er min Opfattelse af Sagen, og derfor vil jeg nedlægge en alvorlig Protest mod

210 Lovs. om Hærens Ordning.

det uhøre, alt opslagende Militærvesen. Jeg undrer mig ikke for at sige, at hvis man overhovedet funde indvirke — det kan man desværre ikke for Tiden, de provisoriske Magthavere have for megen Magt til, at man kan haabe paa at fage Noget ud deraf — men hvis man funde indvirke paa dem saa vilde jeg sige: uden videre bort med over Hævdelen af de militære Udgifter, som vi nu have, de funde endda være store nok. Sæd Udgang, som blev nedsat i 1867, der var Geheimekratsraad Tenger Ordfører, og det var en Mand, som havde Betydning med Hensyn til Fremmøn, og han sagde, at vi ikke skulle komme ud over 10 Millioner til Militærvesenet. Vi ere nu over 20 Millioner: i den Grad er selve hans Fremmøn gjort til Stammme ved de militære Minister og de Regeringer, vi have hørt. De have udviklet Militærvesenet saaledes, som om det var det eneste Saliggjørende for Fædrelandet, nej, det er det eneste Ualiggjørende; det vil ødelægge os i Bund og Grund. Derfor skulle vi protestere derimod, og derfor vil jeg være med til paa ethvert Bunt af Forhandlingerne om disse Udgifter paa Befolkningsens Begne at protestere imod, at de gaa videre; de måa tvertimod gaa betydelig ned.

Da ingen Flere begjørerede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Jeg tillader mig at foreslao denne Sag henvist til et Udgang paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtages dette Forslag af Holstein-Ledreborg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Gørste Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Kjøbenhavns Forstærkningskorps.